

Sygn. akt I 1 C 1416/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

Sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Stolarska

Protokolant: sekr. sąd. Tomasz Łukowicz

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2018 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa **M. A.**

przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

I zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda M. A. kwotę 889,80 zł (osiemset osiemdziesiąt dziewięć 80/100 złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 6 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda M. A. kwotę 334,00 zł (trzysta trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować i zakreślić w rep. C
2. przedłożyć z wpływem lub za 30 dni

UZASADNIENIE

Powód M. A. wniósł w dniu 17 października 2017 r. pozew przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. (dalej: A. (...)) o zapłatę kwoty 889,80 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 6 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu wskazując, że w dniu 18 listopada 2016 r. zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia w wariantcie (...) obejmującą następujące ryzyka: koszty leczenia, następstwa nieszczęśliwych wypadków, bagaż oraz odpowiedzialność cywilną, na podstawie której wystawiona została polisa nr (...) na okres od dnia 20 listopada 2016 r. do dnia 4 grudnia 2016 r. Powód wskazał, że w dniu 4 grudnia 2016 r. podczas powrotu z podróży zagranicznej, tj. z lotniska w B. z międzylądowaniem w K., po opuszczeniu samolotu na lotnisku O. w W., ubezpieczony przez powoda bagaż nie pojawił się na taśmie, w związku z czym powód skontaktował się telefonicznie z biurem obsługi klienta pozwanego i na podstawie przeprowadzonej rozmowy stwierdził, że przysługuje mu prawo do żądania od pozwanego zwrotu poniesionych wydatków w kwocie do 200 euro tytułem zwrotu kosztów dokonanego zakupu przedmiotów mających zastąpić przedmioty znajdujące się w zagubionym bagażu. Powód wskazał, że dokonał zakupu przedmiotów mających zastąpić przedmioty znajdujące się w zagubionym bagażu za łączną kwotę 889,90 zł oraz że w dniu 6 grudnia 2016 r. doręczono mu opóźniony bagaż i w tym samym dniu powód zgłosił pozwanemu szkodę, lecz pozwany odmówił

wypłaty odszkodowania z uwagi na okoliczność, że przed odebraniem bagażu powód zakończył podróż zagraniczną, tj. przekroczył granice RP.

(pozew - k. 13-16)

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i podniósł, że powód nie przedstawił dowodów na okoliczność godziny lądowania i momentu odzyskania bagażu oraz nie udowodnił, że do tego momentu dokonał zakupu przedmiotów, które miały zastąpić przedmioty znajdujące się w bagażu. Pozwany zaprzeczył również, aby w przypadku zdarzenia zgłoszonego przez powoda ponosił odpowiedzialność co do zasady. Pozwany wyjaśnił, że w wariancie ubezpieczenia wybranym przez powoda przedmiotem ubezpieczenia było opóźnienie w dostarczeniu bagażu podróжного w czasie podróży zagranicznej oraz że podróż ta kończyła się w momencie przekroczenia granicy RP, zaś opóźnienie w dostarczeniu bagażu powoda powstało dopiero po wylądowaniu na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, a więc w drodze powrotnej po przekroczeniu granicy RP, a tym samym w momencie powstania opóźnienia podróż zagraniczna była już zakończona.

(odpowiedź na pozew - k. 89-92v)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 listopada 2016 r. M. A. zawarł z A. (...) umowę ubezpieczenia indywidualnych podróży zagranicznych w wariancie (...), potwierdzoną polisą nr (...). Zgodnie z § 18 ust. 1 i 4 zd. 1 Ogólnych warunków ubezpieczenia indywidualne podróże K. (...) przedmiotem ubezpieczenia jest bagaż podróжный ubezpieczonego w czasie podróży zagranicznej, w tym opóźnienie w dostarczeniu bagażu podróжного. Zgodnie z § 18 ust. 4 zd. 2 OWU w przypadku opóźnienia w dostarczeniu bagażu podróжного o co najmniej 5 godzin A. (...) zwraca poniesione przez ubezpieczonego niezbędne wydatki na zakup przedmiotów, które mają zastąpić przedmioty znajdujące się w prawidłowo nadanym u zawodowego przewoźnika lotniczego bagażu, począwszy od szóstej godziny opóźnienia, do wysokości równowartości 200 euro. Zgodnie z § 18 ust. 5 OWU okres opóźnienia liczy się od momentu zgłoszenia przewoźnikowi opóźnienia dostarczenia bagażu i otrzymania dokumentu potwierdzającego to opóźnienie do momentu dostarczenia do miejsca, w którym przebywa ubezpieczonych, oraz udostępnienia go ubezpieczonemu. Zgodnie z § 2 pkt. 24 OWU podróż zagraniczna jest to pobyt ubezpieczonego poza granicami RP i krajem rezydencji, który rozpoczyna się od momentu przekroczenia przez ubezpieczonego granicy RP lub kraju rezydencji i kończy się z chwilą powrotu ubezpieczonego do RP lub kraju rezydencji.

(niesporne, nadto: polisa – k. 32, OWU – k. 34-60)

W dniu 4 grudnia 2016 r. M. A. odbywał podróż samolotem z B. w Tajlandii do W., z międzylądowaniem na lotnisku w K. na Ukrainie. Po przylocie na lotnisko O. w W. o godz. 20:00 i opuszczeniu samolotu bagaż podróжный M. A., który został nadany na lotnisku w B., nie pojawił się na taśmie bagażowej.

(niesporne, nadto: zeznania świadka D. K. – k. 141-141v, nagranie z dnia 24.05.2018 r. 00:06:54-00:28:05, zeznania świadka P. B. – k. 142, nagranie z dnia 24.05.2018 r. 00:28:05-00:48:51, zeznania powoda – k. 122-123, nagranie z dnia 08.03.2018 r. 00:05:38-00:13:30 i k. 142v-143, nagranie z dnia 24.05.2018 r. 00:48:51-01:08:27)

Po stwierdzeniu braku bagażu M. A. zgłosił brak bagażu w biurze reklamacji bagażowej B. (...).

(niesporne, nadto: zgłoszenie zaginięcia bagażu – k. 135, zeznania świadka D. K. – k. 141-141v, nagranie z dnia 24.05.2018 r. 00:06:54-00:28:05, zeznania świadka P. B. – k. 142, nagranie z dnia 24.05.2018 r. 00:28:05-00:48:51, zeznania powoda – k. 122-123, nagranie z dnia 08.03.2018 r. 00:05:38-00:13:30 i k. 142v-143, nagranie z dnia 24.05.2018 r. 00:48:51-01:08:27)

Po przylocie z W. do G. w dniu 4 grudnia 2016 r. M. A. ok. godz. 23:40 skontaktował się telefonicznie z biurem obsługi klienta A. (...). W trakcie rozmowy z konsultantem M. A. dokonał zgłoszenia szkody z tytułu utraty bagażu i uzyskał informację, że może kupić rzeczy, które będą zastępować rzeczy znajdujące się w utraconym bagażu, a koszt ich zakupu

do kwoty 200 euro zostanie zwrócony przez ubezpieczyciela po przedstawieniu dowodów zakupu i zgłoszenia utraty bagaży.

(niesporne, nadto: bilet lotniczy na trasie W. – G. - k. 114-116, nagranie rozmowy telefonicznej na płycie CD – k. 129, zeznania powoda – k. 122-123, nagranie z dnia 08.03.2018 r. 00:05:38-00:13:30 i k. 142v-143, nagranie z dnia 24.05.2018 r. 00:48:51-01:08:27)

W dniu 5 grudnia 2016 r. M. A. kupił t-shirt, bluzę i dwie pary spodni za łączną kwotę 889,80 zł.

(niesporne, nadto paragon – k. 133)

Bagaż M. A. został mu dostarczony w dniu 6 grudnia 2016 r.

(dowód: zeznania powoda – k. 122-123, nagranie z dnia 08.03.2018 r. 00:05:38-00:13:30 i k. 142v-143, nagranie z dnia 24.05.2018 r. 00:48:51-01:08:27)

W dniu 6 grudnia 2016 r. M. A. zgłosił ubezpieczycielowi A. (...) na piśmie roszczenie o wypłatę świadczenia z tytułu opóźnienia w dostarczeniu bagażu.

(niesporne, nadto fragment zgłoszenia szkody - k. 62)

Pismem z dnia 5 stycznia 2017 r. A. (...) nie uwzględnił w/w roszczenia M. A. o wypłatę świadczenia z tytułu opóźnienia w dostarczeniu bagażu wskazując, że do opóźnienia w dostarczeniu bagażu doszło w trakcie podróży powrotnej do Polski, zaś zgodnie z zapisami OWU bagaż podróży objęty jest ochroną ubezpieczeniową w czasie podróży zagranicznej, która kończy się wraz z przekroczeniem przez ubezpieczonego granicy RP.

(niesporne, nadto pismo pozwanego z dnia 05.01.2017 r. – k. 63)

Na podstawie uchwał o połączeniu z dnia 20 lutego 2017 r. podjętych na nadzwyczajnym walnym zgromadzeniu akcjonariuszy (...) S.A. z siedzibą w W. oraz na nadzwyczajnym walnym zgromadzeniu akcjonariuszy (...) S.A. z siedzibą w W. nastąpiło połączenie w trybie art. 492 § 1 k.s.h. (...) S.A. z siedzibą w W. (spółki przejmującej) i (...) S.A. z siedzibą w W. (spółki przejmowanej) poprzez przeniesienie całego majątku spółki przejmowanej na spółkę przejmującą.

(niesporne, nadto odpis pełny (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. – k. 95-100)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z w/w dokumentów przedłożonych przez strony, które to dokumenty nie budzą wątpliwości co do swej wiarygodności, a nadto nie były kwestionowane przez żadną ze stron, zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty złożone w sprawie nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnoszą do sprawy nowych istotnych okoliczności. Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd oparł się również na nagraniu rozmowy telefonicznej powoda z przedstawicielem pozwanego dotyczącej zgłoszenia utraty bagażu, która zarejestrowana została na płycie CD dołączonej do akt sprawy.

Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd miał też na względzie zeznania świadków D. K. i P. B. złożone na okoliczność zaginięcia bagażu powoda, w szczególności daty i godziny przylotu powoda do W. i stwierdzenia utraty bagażu, a także – odnośnie zeznań świadka P. B. – na okoliczność daty odzyskania bagażu przez powoda. Zeznania te Sąd uznał za wiarygodne w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia. Każdy ze świadków w sposób logiczny przedstawił okoliczności dotyczące przelotu z B. do W. i utraty bagażu przez powoda oraz pozostałych uczestników podróży. Ich zeznania w tym zakresie były spójne ze sobą oraz z zeznaniami powoda, wobec czego Sąd nie znalazł podstaw do odmowy dania im wiary. Za wiarygodne Sąd uznał również zeznania powoda złożone na okoliczności j.w. oraz na okoliczność zawarcia umowy ubezpieczenia bagażu i informacji uzyskanych od przedstawiciela ubezpieczyciela. Powód przedstawił powyższe okoliczności w sposób niebudzący wątpliwości Sądu co do ich prawdziwości, podając

szczególne zdarzeń związanych z podróżą powrotną z Tajlandii, w tym dotyczących stwierdzonego braku bagażu na lotnisku w W., które były spójne z zeznaniami w/w świadków w tym zakresie.

W niniejszym procesie powód domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 889,80 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 6 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty tytułem świadczenia przysługującego mu jako ubezpieczonemu z tytułu opóźnienia w dostarczeniu bagażu podróжного w związku z podróżą, którą powód odbył na trasie z B. w Tajlandii do W., z międzylądowaniem na lotnisku w K. na Ukrainie. Normatywną zatem podstawą odpowiedzialności pozwanego były przepisy art. 805 k.c. i art. 829 k.c. oraz zapisy Ogólnych warunków ubezpieczenia indywidualne podróże Kontynenty, przyjętych uchwałą zarządu pozwanego towarzystwa ubezpieczeń nr 1/26/11/2015 z dnia 26 listopada 2015 r. (OWU).

Zgodnie z art. 805 § 1 i § 2 pkt 2 k.c. przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie - przy ubezpieczeniu osobowym - umówionej sumy pieniężnej, renty lub innego świadczenia w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku w życiu osoby ubezpieczonej. Obowiązek wypłaty określonego świadczenia powstaje zatem po stronie ubezpieczyciela w sytuacji, gdy zapłacona została składka i miał miejsce wypadek ubezpieczeniowy.

W niniejszej sprawie bezsporne pomiędzy stronami postępowania było, iż łączyła je umowa ubezpieczenia z dnia 18 listopada 2016 r., z której powód wywodził swoje żądanie oraz że doszło do zdarzenia w postaci opóźnienia w dostarczeniu bagażu podróжного powoda w związku z jego podróżą z B. do W.. Poza sporem pozostawał również fakt, że w celu zastąpienia rzeczy znajdujących się w przedmiotowym bagażu powód kupił rzeczy za łączną kwotę 889,80 zł, której zwrotu się domagał. Pozwany zarzucał natomiast, że opóźnienie w dostarczeniu bagażu powoda powstało dopiero po wylądowaniu na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, a więc już po zakończeniu podróży zagranicznej, co zgodnie z zapisami OWU wyłącza odpowiedzialność pozwanego. Pozwany zarzucał również, że powód nie wykazał okresu uprawniającego go do zwrotu wydatków poniesionych na zakup w/w rzeczy (tj. godziny lądowania i momentu odzyskania bagażu) oraz nie wykazał, że do momentu odzyskania bagażu dokonał zakupu przedmiotów, które miały zastąpić przedmioty znajdujące się w bagażu.

Wobec powyższych zarzutów pozwanego wskazać należy w pierwszej kolejności na treść § 2 pkt. 24 OWU zawierającego definicję pojęcia „podróż zagraniczna”, w czasie której bagaż podróжный powoda podlegał ubezpieczeniu. Zgodnie z tą definicją podróż zagraniczna jest to pobyt ubezpieczonego poza granicami RP i krajem rezydencji, który rozpoczyna się od momentu przekroczenia przez ubezpieczonego granicy RP lub kraju rezydencji i kończy się z chwilą powrotu ubezpieczonego do RP lub kraju rezydencji. Wbrew twierdzeniom pozwanego podróż zagraniczna nie kończy się więc w momencie przekroczenia granicy RP. Koniec podróży zagranicznej nie został w w/w zapisach OWU zrównany z momentem przekroczenia granicy RP tak, jak w przypadku początku tej podróży. Wnioskować z tego należy, że intencją pozwanego przy kształtowaniu zapisów OWU dotyczących podróży zagranicznej było określenie momentu końcowego podróży zagranicznej jako momentu przypadającego na jej faktyczny koniec, który następuje już na terenie RP, zwłaszcza w sytuacji, gdy ostatni - powrotny etap takiej podróży odbywa się drogą lotniczą. Tak też z punktu widzenia zasad logicznego rozumowania oraz celu umowy ubezpieczenia łączącej strony, której przedmiotem był bagaż podróжный powoda oraz jego utrata lub opóźnienie w dostarczeniu w związku z pobytem poza granicami RP, należy w ocenie Sądu interpretować w/w sporne zapisy OWU. Wskazać w tym miejscu należy, że zgodnie z ukształtowanym w orzecznictwie i doktrynie poglądem, który to pogląd Sąd w pełni podziela, treść umowy ubezpieczenia powinna być przedmiotem oceny przy uwzględnieniu kryteriów wskazanych w art. 65 k.c., a przepisy normujące umowy, jak i regulujące postanowienia ogólnych warunków umów, a także indywidualnie uzgadnianych umów nie powinny być interpretowane w sposób oderwany od ich natury i funkcji. Umowa ubezpieczenia ma pełnić funkcję ochronną, z czego wynika, że miarodajny dla wykładni jej postanowień jest punkt widzenia tego, kto jest chroniony, czyli ubezpieczającego, ubezpieczonego, uposażonego lub uprawnionego z umowy ubezpieczenia. Podmioty te nie mogą być przy tym obciążane niekorzystnymi konsekwencjami wadliwej i niedbałej redakcji zawartej umowy. Przy interpretacji treści ogólnych warunków ubezpieczenia Sąd zaś nie może ograniczać się tylko do wykładni ściśle językowej wiążących strony ogólnych warunków ubezpieczenia, lecz winien rozpoznać szerszy kontekst

okoliczności, o których mowa w art. 65 k.c., a które należy uwzględniać przy wykładni oświadczeń woli stron, jeżeli treść tych oświadczeń budzi wątpliwości (tak też Sąd Najwyższy w wyrokach: z dnia 28 maja 1997 r. w sprawie III CKN 76/97, opubl. Legalis nr 31271, z dnia 2 grudnia 1998 r. w sprawie I CKN 278/98, opubl. Legalis nr 81814, z dnia 10 grudnia 2003 r. w sprawie V CK 35/03, opubl. Legalis nr 64171, z dnia 21 stycznia 2004 r. w sprawie IV CK 366/02, opubl. Legalis nr 68100).

Zdaniem Sądu podróż zagraniczna powoda, której ostatni etap – powrót do Polski – rozpoczął się w B. w Tajlandii, zakończyła się więc w momencie wylądowania samolotu, którym podróżował powód, na lotnisku w W.. Tym samym, skoro bagaż podróży powoda nie pojawił się na taśmie bagażowej na lotnisku w W., to oczywistym jest, że bagaż ten nie został wylądowany z samolotu, a więc że w ogóle w samolocie tym się nie znajdował. Bagaż powoda został więc utracony (a ostatecznie – wobec jego dostarczenia powodowi po dwóch dniach – dostarczony z opóźnieniem) w czasie podróży zagranicznej powoda, przed jej zakończeniem. Nieracjonalnym i nielogicznym jest w tych okolicznościach sprawy rozumowanie prezentowane przez pozwanego, iż podróż zagraniczna powoda zakończyła się w momencie przekroczenia przez samolot granicy powietrznej RP, a opóźnienie w dostarczeniu bagażu powstało dopiero po wylądowaniu na terenie RP, a więc już po zakończeniu podróży zagranicznej. Skoro bagaż powoda, który został prawidłowo nadany u zawodowego przewoźnika lotniczego w B. (a następnie w K. – k. 135), nie został mu dostarczony po wyjściu z samolotu na lotnisku w W., to brak jest jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że jego utrata (a ostatecznie opóźnienie w dostarczeniu) nastąpiła w czasie lotu już po przekroczeniu granicy powietrznej RP. Bagaż ten prawdopodobnie w ogóle nie został załadowany do samolotu lecącego z K. do W., co zresztą potwierdzają zeznania świadka P. B., który wskazał, że jego bagaż odnalazł się dopiero po ok. tygodniu oraz że o jego odnalezieniu został poinformowany telefonicznie przez pracownika biura rzeczy znalezionych na lotnisku w K..

Przechodząc do pozostałych zarzutów pozwanego wskazać należy na treść § 18 ust. 4 OWU, określającego warunki zwrotu przez pozwanego poniesionych przez ubezpieczonego wydatków na zakup przedmiotów, które mają zastąpić przedmioty znajdujące się w bagażu podróży, który został dostarczony ubezpieczonemu z opóźnieniem. Zwrotu tych wydatków – do wysokości równowartości 200 euro - pozwany dokonuje, o ile bagaż został prawidłowo nadany u zawodowego przewoźnika lotniczego, a opóźnienie w jego dostarczeniu wynosi co najmniej 5 godzin. Zgodnie natomiast z § 18 ust. 5 OWU okres opóźnienia liczy się od momentu zgłoszenia przewoźnikowi opóźnienia dostarczenia bagażu i otrzymania dokumentu potwierdzającego to opóźnienie do momentu dostarczenia do miejsca, w którym przebywa ubezpieczony, oraz udostępnienia go ubezpieczonemu.

W ocenie Sądu powód wykazał w/w okres uprawniający go do dochodzenia od pozwanego zwrotu wydatków poniesionych na zakup rzeczy mających zastąpić rzeczy znajdujące się w niedostarczonym na lotnisku w W. bagażu. Pozwany przedłożył: potwierdzenie zgłoszenia zaginięcia bagażu, kartę pokładową dotyczącą lotu z K. do W. oraz nalepkę identyfikacyjną bagażu, którą powód otrzymał na lotnisku w K.. Z dokumentów tych wynika, że bagaż powoda został prawidłowo nadany u zawodowego przewoźnika lotniczego, samolot, którym leciał powód, wylądował w W. w dniu 4 grudnia 2016 r. o godz. 20:00, a powód zgłosił zaginięcie bagażu w biurze reklamacji bagażowej B. (...) na lotnisku w W.. Ponadto z wiarygodnych zeznań powoda wynika również, że bagaż został mu dostarczony dopiero w dniu 6 grudnia 2016 r. – dwa dni po zgłoszeniu jego zaginięcia. Wobec powyższego uznać więc należało, że opóźnienie w dostarczeniu bagażu podróży powoda wyniosło ponad 5 godzin. Powód wykazał również, że do momentu odzyskania bagażu dokonał zakupu przedmiotów, które miały zastąpić przedmioty znajdujące się w bagażu. Powód przedłożył paragon zakupu odzieży z dnia 5 grudnia 2016 r., z którego wynika, że w tym dniu o godz. 19:44 dokonał zakupu ubrań za łączną kwotę 889,80 zł. Wobec zaś w/w ustaleń, iż bagaż został dostarczony powodowi dopiero w dniu 6 grudnia 2016 r., uznać należało, że zakup odzieży przez powoda nastąpił przed dostarczeniem bagażu.

Wobec powyższych ustaleń Sąd uznał więc, że roszczenie powoda dochodzone w niniejszej sprawie było w całości zasadne. Opóźnienie w dostarczeniu bagażu podróży powoda nastąpiło w trakcie jego podróży zagranicznej z B. w Tajlandii do W. i było objęte zakresem ubezpieczenia z tytułu opóźnienia w dostarczeniu bagażu, zaś w sprawie nie wystąpiły żadne przesłanki wyłączające odpowiedzialność pozwanego ubezpieczyciela. Powodowi, zgodnie z § 18 ust. 4 OWU, należy się więc od pozwanego zwrot poniesionych wydatków na zakup przedmiotów (odzieży), które miały

zastąpić przedmioty znajdujące się w przedmiotowym bagażu w kwocie 889,80 zł, której to wysokości pozwany nie kwestionował.

Sąd w pkt. I wyroku, na podstawie art. 805 § 1 i 2 k.c. w zw. z § 2 pkt. 24 OWU i § 18 ust. 4 OWU, zasądził więc od pozwanego na rzecz powoda kwotę 889,80 zł, zaś na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. zasądził również odsetki ustawowe za opóźnienie od tej kwoty od dnia 6 stycznia 2017 r. (tj. zgodnie z niekwestionowanym w tym zakresie żądaniem pozwu) do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. i w zw. z § 2 pkt 2 w zw. z § 15 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (t.j. Dz.U. z 2015 r., poz. 1800), zasądzając w pkt. II wyroku od pozwanego - jako strony przegrywającej postępowanie - na rzecz powoda kwotę 334,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą składają się: kwota 30,00 zł tytułem uiszczonej opłaty od pozwu, kwota 270,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz kwota 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (k. 120) i kwota 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa substytucyjnego (k. 140).

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce „uzas”,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego,
3. akta z wpływem lub za 30 dni.